

tíðindablaðið

Útgevart: p/f sosialurinn

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagný Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurinn. Prent: p/f pressan 1981

sosialurinn

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Ósannur

oddagrein

VIÐ sínum vanliga og annars millum hampafólk annars óvanliga frekleika, túrar Dimmalætting týsdagin í leiðarateigi sínum fram við pástandum um at javnaðarflokkurin fer fram við ósannleika í samband við ta ovurstóru skatting, sum Sambandsflokkurin hevur lagt á borgararnar í hesum ári.

DIMMALÆTTING blúgvast heldur ikki við at nevna Hitler, sum mannin ið segði, at ein lygn skal bara sigast nógv ofta, so trýr fólk henni. Vit megu tianverri sanna, at hetta hevur Dimmalætting dugað í so væl, so væl, at fólk yvirhúvur eru farin at trúgva alt ov nógvum av tí, sum Dimmalætting ber á borðið í teimum feroysku heimunum fleiri ferðir um vikuna.

TAD er sjálvsagt tann eyma táin, ið Dimmalætting sjálvsagt ikki tolir at nakar stýgur á, tí tá fær hon rimuliga ílt. Tí ósannleikar Dimmalættingar og Sambandsmanna eru nú farnir at trýna so týðuliga íggjøgnum, at sjálvst hin annars harðhúðaða Dimmalætting er farin at skryggja so gudsjammurliga. TÍ TAD er vorðið meira greitt fyri hvønn einasta dag sum gongur, at tann politikur, sum sambandsmenn segdu seg vilja færa, um teir komu til stýrisvalin, yvirhúvur ikki hevur dugað.

ONGANT•D í søguni er skuld feroyinga

vaksin so nógv, sum undir hesum landsstýrinum og væl at merkja av tí í alt ov mongum færi oyslusama politikki, sum hetta fæir.

UTTANLANDSSKULDIN veksur sum dagarnir líða, uttan at teir stýrandi sýnast at nerta so mikið sum litlufingur, fyri at fyribyrgja katastrofuni, lat gå, er mest tann politikur, sum færdur verður.

TANN politikur, sum Javnaðarflokkurin færdi, meðan hann sat í landsstýrinum, færdi til at landsins mongu smærnu sum stóri virkiseindir gjørdust alt meira til virkiseindir, ið framleiddu vóru til at styrkja landsins búskap. Og hóast at so var, so hevur Dimmalætting dugað at sagt ósatt fyri fólk á eftir ár, um at hetta vóru pengar, sum vóru farnir til ónyttu og forbrúk. Hóast sannleikin var ein heilt annar.

OG TÁ somu menn, sum standa aftanfyrir tað, sum stendur í Dimmalætting, so skuldu koma til valdið, vildu teir steðga hesum forbrúkserskap og vildu eftir stuttari tíð ikki bara avskaffa tað sum eitur uttanlandsskuld. Men afturgjalda ta skuld, sum í mun til skuldina í dag var litil, og tað eftir stuttari tíð.

MEN hvat er veruleikin. Jú hann er tann einfaldi, at hesin agitastjónsformur Dimmalættingar, vælsaktans eftir somu reseptini, sum Dimmalætting nevnir týsdagin; men við ósannum framferðarhátti ber nú einaferð ikki til at liva allar ævir, og tað ger Dimmalætting og Sambandsflokkurin heldur ikki. Tað fer komandi valdagur helst at vísa so tað munar.

Ein animalskur flokkur

I Dagblaðnum 1. juli gremur Levi Niclasen seg um, at eg í Sosialinum hava skrytt Fólkaflokkin «eitt svinafylgi».

Er Fólkaflokkurin svinskur, ella er hann hundscur? Thats er the question. Fyri trimum árum síðani hevði Dagblaðið hetta ummælið um formann Fólkaflaksins Jógvan Sundstein: «Hann hevur allar eginleikar sum hundur uttan trúskap».

Tað, sum eg meini við, er, at Dagblaðið hesi seinast átta árin hevur givið Fólkaflokkinum ein ómenniskjansligan dæm. Ella hvat heldur Levi sjálvur: rasistisk umtala av negarum og grønlandingum, kvinnuvandirðingur dokumentfalsan, lovprisan av diktaturinum í Suduafrika, Chile og aðrastaðni, niðurtraðking og útheinging av menniskjum, sum t.d. hava lænt av kassanum (hvussu hava børnini hjá hesum menniskjum havt tað i

skúlanum dagin eftir útheingingina á Dagblaðnum?). Og hesa seinastu tíðina: forfylging av friðarfólki og útspilling av Feroya størsta skaldi William Heinesen.

Hetta er bara ein litil partur av tí svinska og/ella hundska virkseminum hjá fólkaflaksblað-

num hesi seinastu árin.

Er Fólkaflokkurin svinskur ella hundscur? Kanska kunnu vit fáa eitt kvalifiserað svar frá Levi Niclasen, eftirsium tað var hann, sum á sinni kallaði Jógvan Sundstein fyri hund.

Demokratúr

Leirkerið

Man leirið kunna siga við leirkerasmiðin: «Hvat dugir tú?» Jes. 45.9.

Hvor halda vit okkum vera, um vit seta okkum at ráða yvir liv og deyð í okkara kroppið?

Er tað kanska tú ella eg, sum avgera, um maður kann at gita, ella kvinna føða?

Man nakar við sinum fullu fimm sans-

um forbanna liv sitt? Hvussu kann so nakar banna óðrum at koma til livs?

Tað er Guð sum skapar, og tað er Guð sum sundurbrytur.

Hvor kann taka leirið úr Guðs hond og kasta tað aftur á jørðina?

Leitið til Jesur. Hann veit ráð. Tað sum gjørt er, gerst ikki umaftur, men Jesur kann og vil fyrgjeva.

Kefas

Bert fólkafloksmenn eru ikki trøll

Perlu-trøll og Setur-snobbar í ørindagongu fyri KGB

Ein vesælur skari av hopp-høvdum, kommunistum, kirkjuboingum, vinstrahallum skulalærarum og akademiskum snobbum setti ein meiri skemtiligan dæm á mentaliga grýluveitsluna seinasta vikuskiftið.

Vil Williama Heinesen á odda seinastu 200 metrarann nærkaðist karnevalið Norð-

urlandahúsinum, har lögreglan mátti skilja lort frá pannukøkum og visa rekavættunum burtur frá mentanini.

Trupulleikin var bert, at helvtin av ørindasveinum hjá KGB var innbóðin til vigsluna av Norðurlandahúsinum.

Av tí at vit her hava myndareportage av grýlugonguni, er eingin tekst neyðug.

Tað sigst at vera eitt eyðkenni fyri øll bómenni, at sjálvi eru tey so heilt ótrúliga erkvisin og tola litid av. Mótvægis óðrum eru tey fullkomiliga kensluleys, men sjálvi leika tey i um okkurt av ofrunum skuldi loyvt sær at gera mótstöðu ella tey fáa bert okkurt imóti sær. Tað sigst um bómenn hjá Hitler, at teir grótu sum børn, um tað hendi at ein av teirra kanariufuglum doyðu!

Manningin á Dagblaðnum er sanniliga einki undantak hvat erkvisni viðvikur. Tað siggja vit best í teirri heilt látruligu skringing og tann hets, sum beint nú verður framdur móti William Heinesen. William má tá hava gjørt okkurt álvarligt brotsverk, tá hann verður soleiðis viðfarin. Jú, hann hevur loyvt sær tað brotsverk at hava onnur sjónarmið um frið enn tað sum fólkaflokkurin stendur fyri. Men tað sum gera OB og OJR so heilt sansaleysar av øði er, at i samband við eini grein í 14., sum William hevur skrivað, er avmyndað eitt trøll, og tann sarti og viðkvæmi OJR hevur skilt tað sum at trøllid er ein avmyndan av honum. Og hetta hevur gjørt alla DB manningina sansaleysa av øði, og feðgarir báðir hava følt seg noyðdar til at skriva hvor sína grein um hesa grovu vanvirðing av elituni í Dagblaðnum av avmynda teir sum trøll.

Um ein ikki veit betur kudi ein fingið ta fatan, at Dagblaðið er eitt sunnudagsblað, og at eingin av manningini har kundi so mikið sum drøymt um at gera eini haltari honu mein.

Men her er tað at vit siggja rætta bómanna-lyndi hjá Dagblaðnum. Nakrar vikur frammanundan fóru nøkur fólk eina kravgongu, sum var fult lóglig í einum demokratiskum samfelag. Sum øll minnst blivu nakrir av luttakarunum í hesi kravgongu avmyndaðir, fylgd-

ir við eini rúgvu av ókvæmisordum. Og eitt sum hesi fólk vórðu kallað var nevnliga «trøll». Og tá er tað i finasta lagi sæð frá einum fólkaflaks-sjónarmiði. Annarleiðis hugsandi eru minniverd, og mugu finna seg i at verða kallað trøll av hesum flokki, men Guð náði tann, sum vágur sær at kalla harrafólkini i fólka-flokkinum fyri trøll.

Hesi friðarfólkini vórðu heldur ikki bert kallað trøll i DB. Tey vóru KGB agentar, tey vóru vesalingar, rekavætti, apukattar, og tey vórðu enn tá kallað narkomanar. Tað er kanska ikki øll sum vita hvat hoppheidd merkir. Men hetta er ein beinleiðis tyding av «hophead», sum er eitt amerikanskt orð fyri narkomanar og stoffnýtarar!

Men sjálvsagt hava DB-menn ikki hetta erkvisni frá fremmandum. Hetta er ein partur av lyndinum hjá fólkaflokkinum sjálvum. Vit vita hvussu hesin flokkur nú i fleiri ár hevur terroriserað øll annarleiðis hugsandi, men so skjótt nakað av teirra ofrum gera vart við øðga á sama hátt, verða tey drigin i rættin.

Júst i hesum døgum skuldi eitt mál verði i landsrættinum, har fólka-flokkurin vil hava rættarinnar orð fyri at vera ein demokratiskur flokkur. Vit skulu einki siga um hetta mál, sum kemur fyri aftur seinni i heyst, men tað er hóast alt rættuliga avdúkandi fyri hendan flokk, at hann noyðist at fara i rættin, og tað meiti vera ein ússalig stóða hjá lógttingsformanninum at skula sita i rættinum og royna at sannføra dómarnum, at hann so sanniliga umboðar ein demokratiskan flokk.

Vit hava jú aðrar flokkar, og eingin kundi t.d. drøymt um at kallað sambandsflokkinn fasistisk. Hóast vit eru sera ósamdir við sambandsflokkinn og danska serliga við hansara formann, so ivast vit ikki i, at hann er ein fult demo-

kratiskur flokkur, og sjálvst um onkur skuldi kallað Paula fasist, hevði hann neyvan látist um vón og hevði sagt, at hetta segði meira um tann sum kallaði hann enn um seg sjálvan.

Óðrvisi er við fólka-flokkinum. Tað eru mong sum ivast i, hvussu demokratiskur hann er, og tað er við góðari grund, hann noyðdist i rættin. At sýna ein meira demokratiskan hugsunar hátt kemur opinbart als ikki til hugs.

Fólkaflokkurin hevur enn einaferð undirstrikað, at grundarlagi fyri hansara politikki er ein óavmarkað vanvirðing fyri annarleiðis hugsandi. Hesi eru dømd til at skula finna seg i ágangi frá «terror-deildini» hjá flokkinum, sum uppfata seg sum tey vóru harramenniskju.

So kunnu vit spyrja, hvar vit finna hesar eginleikar aftur. Og tað er lætt at svara. Hesar eginleikar finna vit i øllum einaræðis-londum, um tey eru vestanfyri ella eystanfyri. Fyrsta treyt fyri at kunna rekta eitt land við einum einaræði er at hava somu eginleikar sum fólkaflokkurin, nevnliga at kunna og vilja berja øll annarleiðis hugsandi niður við hardari hond. Vit siggja tað i Sovjet og vit siggja tað i Chile. Munurin er bert, at i Sovjet eru allir andstöðingar «perlutrøll, rekavætti og CIA agentar», meðan teir i Chile eru «perlutrøll, rekavætti og KGB agentar».

Enn hevur fólkaflokkurin ikki fingið fult vald i Feroymum, men hann kann troysta seg við, at fyri umleið 50 árum síðani eydnaðist einum ódemokratiskum flokki at vinna sær valdi a demokratiskan hátt.

I eygunum á hesum flokki vóru eisini øll sum høvdu aðra hugsan enn hann «perlutrøll og hoppheidd», og hvat endin var á teimum, vita vit alt ov væl...